

танки не принадлежатъ на вашитѣ глупешки и светотатственны о- бреды, намъ на послѣдователтъ на Исуса принадлежи да отдадемъ послѣдната дань на паметъта на христіанина. Искамъ бездушното туй тѣло во име на твореца на мѣръ, който е приелъ въ обятіята си духа, койго одушевеваше тѣзи пѣтъ.

Толкози величествененъ и достоѣпенъ бѣше гласътъ и лицето на христіанина, щото никой не смѣеше да покаже негодованіе заради думитѣ, които той изрече, нито, можебы, отъ когато сатана и архангелтъ са сразиха заради тѣлото на всемогущія Законодатель, са е прѣдставила сцена по-сгодна отъ настоящата, за да вдѣхне на фантазіята на нѣкой живописецъ предметъ толкози высокъ и прѣкрасенъ. Лѣсътъ бѣше сѣнчастъ, храмътъ величествененъ; луннитѣ лучи падахъ на трупа на убития, около него са отражаваше свѣтлината отъ лампадытъ, на сѣкѣдѣ са виждахъ лица пѣстры и различни, и най-подиръ аѳинянинтъ, който въ изгубванъето на ума си неможаше да стои правъ и го поддържахъ други. Образитѣ на египтянина и на христіанина са изсачахъ на първия планъ на тѣзи сцена; единтъ много высокъ, по-высокъ отъ сачкитѣ други, съ рѣцѣ кръстосаны на гърдытъ му, съ наежени вѣжды, съ погледъ гордъ и съ устны свиты, които изразявахъ недовѣріе и горделиво презрѣніе. А христіанинътъ съ избѣрчено чело не по малко величественно стоеше прискрѣбенъ, но неустрашимъ, дързновенъ и простосърдеченъ; на неговото лице са изливаше едно безстрашно и кротко величіе, което налагаше почитаніе и тишина на множество-то. Лѣвата му рѣка показваше тѣлото на убития, а десната са издигаше къмъ небето.

Сотникътъ пристѣпи пакъ предъ множеството.

— Най-първо на тебе ще говорѣ, Оливее, или какъто че та звѣтъ, като обвинявашъ Арбака, кажи ми, имашъ ли други доказателства, или само едни подозрѣнія.

Оливее не отговори, а египтянинътъ са усмихнѣ като да го подиграе.

— Ты искашъ ли, пое сотникътъ, трупа на священника на Изида, като трупъ на назорянинъ, или който принадлежи на христіанската ересь?

— Да, като такъвзи искамъ го.

— Закълни са прочее на този храмъ, на статуята на Цибела, на туй капище най древне въ Помпея, че Апкидъ е былъ станжалъ христіанинъ преди смъртъта си.

— Безумный! азъ непознавамъ твоитѣ идолы! азъ са гнуся отъ